

“Esta es una tarea esencial de la Iglesia: rezar y educar a rezar, transmitir de generación en generación la lámpara de la fe con el aceite de la oración”.

(Papa Francisco)

OFERTA DE VIDA: CERCAM PASTORS

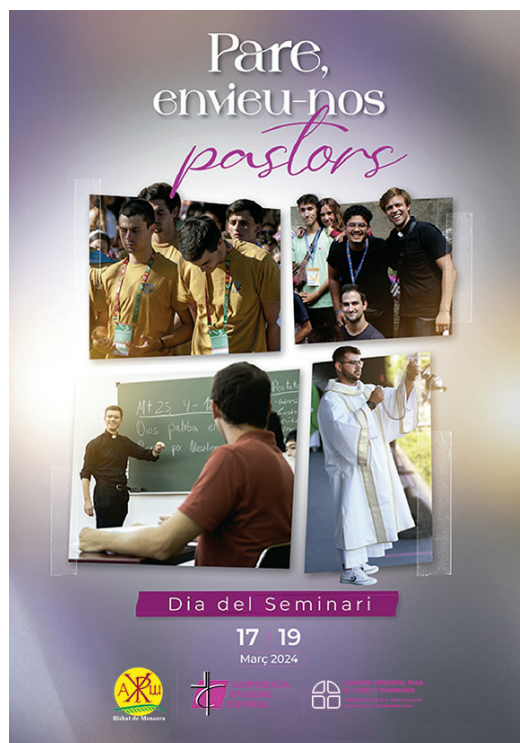
Els anuncis d'ofertes de feina sempre segueixen el mateix esquema: presentar els requisits per aquell lloc de treball i oferir els beneficis que li suposarà a la persona interessada. No hi ha dubte que esteim en un moment delicat de manca de pastors a les nostres comunitats, tenim necessitat de joves que siguin generosos en donar una resposta positiva a la crida que els hi fa el Senyor. Déu quan ens crida no fa una oferta de feina, sinó que fa una oferta de vida. Anem a veure què ens ofereix.

Cercam joves de la nostra Illa que vulguin correspondre a la invitació de Jesús per tal que siguin pastors que es posin al servei del Poble de Déu. Els requisits són els següents:

Que **siguin deixebles**: Que s'hagin enamorat del Senyor, que hagin descobert el goig de la pregària; que estiguin amarats de la seva Paraula, que visquin l'alegria de celebrar junts la fe, que siguin conscients del do del seu baptisme que els ha fet fills de Déu.

Que tinguin una **ment de pastor**: Que pensin i discernixin segons els criteris de Déu, amb capacitat d'escoltar tothom amb paciència i bones maneres, que gaudeixin de compartir el que saben i aprendre del que reben dels altres cada dia, que no es prediquin a si mateixos sinó que anunciïn el cor de l'Evangelí.

Que tinguin un **cor de pastor**: Que

sapin estimar el poble que se'ls encomanarà, que no siguin indiferents a les alegries i a les penes de la comunitat, que sentin com a propis els drames del món, que tinguin els mateixos sentiments de Crist per viure plenament el manament de l'amor.

Que tinguin **mans de pastor**: Que rentin els peus dels germans que ho necessiten, mans per beneir i santificar essent canals de la gràcia que ve del cel, per contribuir a la

construcció d'un món nou on regni la fraternitat, l'amor i el bé.

Que tinguin **espatlles de pastor**: Que siguin fortes i robustes per carregar les ovelles malaltes per dur-les a les pletes de la salvació, que puguin tragar les ovelles que s'han perdut, les que s'han cansat o les que s'han equivocat de camí.

Que tinguin **comes de pastor**: Que sapin marcar el camí del Poble de Déu anant davant, que caminin juntament amb el poble escoltant i compartint la vida, que sapin minorar el pas assumint el ritme de les persones que els hi costa més caminar, i que corrin per atendre les necessitats i urgències que es presenten.

Acceptar aquesta oferta de vida suposa el goig de correspondre a la crida del Senyor, l'alegria d'estimar sense esperar res a canvi, la satisfacció de ser sagrament de Crist acompanyant el Poble de Déu, rebre tot l'amor, la comprensió i la proximitat d'una comunitat que estima els seus pastors i els acompanya en el seu ministeri. I que ningú tenguí por: el Senyor no crida els més capacitats, sinó que capacita els que crida. ¿Algú accepta aquesta oferta de vida? “Pare, enviau-nos pastors”.

Llorenç Sales Barber,
rector del Seminari

la notícia

El paper de l'Església en l'educació

El 24 de febrer es va celebrar a Madrid el Congrés “L'Església en l'Educació: presència i compromís”, que ha reunit més de 1.2000 professionals dels centres educatius religiosos i professors de religió de l'escola pública.

De la diòcesi de Menorca hi van participar el prevere Joan Camps, director del Secretariat Diocesà d'Ensenyament, i els professors Joana Bosch, Lali Cavaller, Aina Ameller, María José Betí, Gregorio Ferreras i Keta Pons.

Es van debatre i analitzar nou àmbits temàtics a on l'Església està present: col·legis d'ideari cristià; professorat de religió; centres d'educació especial; educació no formal; centres

de formació professional; universitats; professorat cristià; col·legis majors i residències universitàries; i bones pràctiques de coordinació entre parròquia-família-escola. Per aquests treballs en diferents àmbits, es

van programar diverses intervencions de ponents procedents de diferents organismes internacionals.

El Papa Francesc va dirigir unes paraules als assistents, agraint-los la seva missió en l'àmbit educatiu i recordant-los que “allò propi de l'educació catòlica en tots els àmbits és la veritable humanització, una humanització que brolla de la fe i que genera cultura.”

Aquest Congrés ha estat una autèntica renovació del compromís de l'Església amb l'educació. Els participants van sortir entusiasmats de totes les xerrades i conferències que es van realitzar durant tota la jornada.

Diumenge IV de Quaresma

Lectura del segon llibre de les Cròniques

36, 14-16.19-23

En aquells dies, tots els caps de Judà, els sacerdots i el poble reïncidien contínuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestassin, perquè li sabia greu perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells se'n reien dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus; i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruí dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins a haver complert setanta anys. Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetlà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgàs, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: "Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els regnes de la terra, i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha qualcú del poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui".

Salm responsorial 136

R: **Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

2, 4-10

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

3, 14-21

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: "Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnàs, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la fosca que la llum. Es que no es comportaven com pertoca. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la fosca, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que cerquen la plena llum, i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu".

Lectura del segundo libro de las Crónicas

36, 14-16. 19-23

En aquellos días, todos los jefes, los sacerdotes y el pueblo multiplicaron sus infidelidades, imitando las aberraciones de los pueblos y profanando el templo del Señor, que él había consagrado en Jerusalén. El Señor, Dios de sus padres, les enviaba mensajeros a diario porque sentía lástima de su pueblo y de su morada; pero ellos escarnecían a los mensajeros de Dios, se reían de sus palabras y se burlaban de sus profetas, hasta que la ira del Señor se encendió irremediamente contra su pueblo. Incendiaron el templo de Dios, derribaron la muralla de Jerusalén, incendiaron todos sus palacios y destrozaron todos los objetos valiosos. Deportó a Babilonia a todos los que habían escapado de la espada. Fueron esclavos suyos y de sus hijos hasta el advenimiento del reino persa. Así se cumplió lo que había dicho Dios por medio de Jeremías: «Hasta que la tierra pague los sábados, descansará todos los días de la desolación, hasta cumplirse setenta años». En el año primero de Ciro, rey de Persia, para cumplir lo que había dicho Dios por medio de Jeremías, el Señor movió a Ciro, rey de Persia, a promulgar de palabra y por escrito en todo su reino: «Así dice Ciro, rey de Persia: El Señor, Dios del cielo, me ha entregado todos los reinos de la tierra. Él me ha encargado construirle un templo en Jerusalén de Judá. Quien de entre vosotros pertenezca a ese pueblo, puede volver. ¡Que el Señor, su Dios, esté con él!».

Salmo responsorial 136

R: **Que se me pegue la lengua al paladar si no me acuerdo de ti.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

2, 4-10

Lectura del santo Evangelio según san Juan

3, 14-21

En aquel tiempo, dijo Jesús a Nicodemo: «Lo mismo que Moisès elevó la serpiente en el desierto, así tiene que ser elevado el Hijo del hombre, para que todo el que cree en él tenga vida eterna. Porque tanto amó Dios al mundo que entregó a su Unigénito para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios. Este es el juicio: que la luz vino al mundo, y los hombres prefirieron la tiniebla a la luz, porque sus obras eran malas. Pues todo el que obra el mal detesta la luz y no se acerca a la luz, para no verse acusado por sus obras. En cambio, el que obra la verdad se acerca a la luz, para que se vea que sus obras están hechas según Dios».

Una estranya alquímia

Jesús ens diu una paraula estranya. Es compara amb la serp d'aram que Moisès alçà en el desert. Feia referència a la història de les serps verinoses que atacaren els Hebreus en el desert, després de la fuga d'Egipte. Déu féu construir una serp d'aram, fixar-la en un estendard, en un pal. Tots els qui eren mossegats per les serps i la miraven es curaven. La serp que donava la mort ha estat transformada en un signe que donava la vida. Estranya alquímia, o una història estranya? O que sigui una prefiguració misteriosa del que Jesús anava a viure?

En efecte. Jesús s'aplica a si mateix aquest símbol. Ell havia de ser "enlairat", aixecat sobre una creu, l'instrument més atroç. I Jesús gosa afirmar que la seva mort en creu es convertirà en el mitjà pel qual tothom qui posarà en ell la confiança rebrà la vida eterna. Quin canvi! La mort més infamant esdevé el lloc on Déu ens dona la vida més forta que la mort. No es tracta d'un cop de vareta màgica, com si Déu evadís la mort. Jesús ha entrat vertaderament en la mort. Però ell ha fet de la seva mort l'instrument pel qual la mort ha estat vençuda. Com?

Pel refús de l'amor, els homes han buidat la mort de tota traça d'amor. És la realitat de la creu. Entrant en aquesta mort, Jesús ha arrossegat amb ell tot l'amor del que n'era ple. Així no hi ha anat amb les mans buides. La mort ha esclatat. L'amor haurà pogut dir la darrera paraula, en la resurrecció. Si avui acollim en nosaltres Jesús ressuscitat, en particular per l'Eucaristia, llavors Ell ve a omplir els nostres buits d'amor per la seva presència, ja germina en nosaltres el poder de la resurrecció. La mort ja no tindrà la darrera paraula. A nosaltres ens toca ésser-ne testimonis enmig de tanta mort com hi ha als nostres dies! Basta fer-ne una llista!

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 4ª Setmana

DI. 11, Fèria: Is 65, 17-21 / Sal 29 / Jo 4, 43-54.

Dt. 12, Fèria: Ez 47, 1-9. 12 / Sal 45 / Jo 5, 1-16.

Dc. 13, XI Aniversari de l'Elecció del Papa Francesc: Is 49, 8-15 / Sal 144 / Jo 5, 17-30.

Dj. 14, Fèria: Ex 32, 7-14 / Sal 105 / Jo 5, 31-47.

Dv. 15, Fèria: Sa 2, 1a. 12-22 / Sal 33 / Jo 7, 1-2. 10. 14. 25-30.

Ds. 16, Fèria: Jr 11, 18-20 / Sal 7 / Jo 7, 40-53.

Dg. 17, LVII aniversari de la mort de Bartomeu Pascual i Marroig, antic bisbe de Menorca - V de Quaresma: Jr 31, 31-34 / Sal 50 / He 5, 7-9 / Jo 12, 20-23.

30 anys treballant per les persones i pel medi ambient

30 Aniversari Mestral (XII)

Finalitzam aquesta sèrie d'escrits sobre la nostra història en els últims 30 anys. Mestral és un projecte emblemàtic i una aventura que segueix al peu del canó brindant oportunitats d'ocupació i formació i inserció sociolaboral.

Les seves sis botigues Moda re, els tallers Mestral a Llevant i Ponent, la planta de Torelló de gestió tèxtil i el projecte Arbres d'Algendar són reconeguts pel seu compromís amb la sostenibilitat i la inclusió social. També ha tingut un gran impacte el nou projecte Restaurant Escola Ca n'Aguedet, una altra iniciativa que mostra la capacitat d'adaptació d'aquest projecte a cada moment i davant les diverses situacions que s'esdevenen.

Malgrat els desafiaments que sorgeixen en el camí, Mestral ha demostrat resiliència en adaptar-se a cada moment i continuar amb la seva labor d'acompanyament i formació. Cal destacar el compromís amb l'Economia Solidària, el comerç just i local i, sobretot, amb la inserció laboral de

Mestral Menorca

persones vulnerables, oferint suport en reconstrucció social en els moments més complicats.

Mestral no sols destaca per la seva labor mediambiental, sinó també pel seu impacte social positiu, ajudant els qui participen en els programes de Càritas Menorca perquè tinguin més oportunitats d'accés al mercat laboral convencional. En definitiva, Mestral és un projecte inspirador de com el compromís amb el medi ambient i l'acompanyament a les persones poden anar del braç per a construir un futur més just i sostenible.

Càritas Menorca

l'entrevista a:

RAFEL MATAS ROSSELLÓ

Entrevistam Rafel Matas Rosselló, germà de La Salle. Els dies 26, 27 i 28 de febrer va oferir unes xerrades quaresmals a Alaior.

Quina és la teva missió com a germà de La Salle a Menorca?

-Fundamentalment contribuir a la vida de la nostra comunitat lasal·liana formada per nou persones, quatre Germans i cinc Associats Laics; acompanyar els nostres Equips Directius de Maó i Alaior i els educadors en general; coordinar l'Equip de Treball de la nostra Fundació Proideba en temes d'acció social i estar disponible per a tot allò que em demanin a nivell de La Salle i de l'Església local.

Per a les xerrades quaresmals, per què has escollit el títol "Venim, vivim i anam a Déu"?

-Tenint en compte que la Quaresma és un camí, un itinerari cap a la Pasqua, he considerat important compartir el meu propi camí i ajudar a la reflexió dels qui han participat a plantejar-se el seu propi itinerari de vida que, personalment, m'agrada concretar-ho amb aquesta visió dinàmica que ens recorda les nostres arrels, ens convida a posar al centre Jesús i tot això, en comunitat compromesa: *Venim de Déu, vivim en Déu i anam cap a Déu.*

Quin valor tenen la penitència i el dejuni en el temps de Quaresma?

-La penitència i el dejuni són part de la pedagogia de Déu i de la mateixa Església per a la nostra tan necessària conversió sabent, com ens recorda el Papa Francesc, que el dejuni no només fa referència al menjar sinó a un canvi cap a un estil de vida més coherent, de conversió personal i comunitària, deixant de banda les coses materials i responent al que ens demana Déu en cada moment.

Per què és important viure la Quaresma com un temps de caritat?

-No només durant la Quaresma sinó durant tot l'any litúrgic. La caritat, l'amor que s'expressa en servir els altres i, de manera especial, els qui més ens necessiten és consubstancial a la nostra vida cristiana. El temps de Quaresma és un temps molt propici per contrastar la nostra vida amb el missatge que la Paraula de Déu i l'Església ens proposen i, alhora, aprofundir en la nostra sempre necessària conversió.

Com pregar durant aquest temps litúrgic? Recomanes algun mètode?

-Per a mi hi ha dues experiències importants per cuidar: la de desert, intensificant el temps de silenci i l'adoració, unint-nos a Jesús en el seu camí cap a la Pasqua amb la disposició de descobrir la seva voluntat envers la nostra vida.

Sonia Febrer Romero

plomes del periodisme catòlic 27

Pascasio Nogales Istúriz

Advocat de formació, va exercir la carrera jurídica vinculat al món militar com a comandant graduat d'Infanteria. Fou la professió de les armes allò que el portà a Menorca, on de seguida va arrelar, primer, mitjançant l'exercici de l'advocacia amb caràcter privat i, després, en casar-se amb la maonesa Maria dels Dolors Tudurí Sintés.

La principal tasca periodística que va desenvolupar fou la creació i direcció del diari d'opinió política i d'interessos generals *La Crònica de Menorca* de Maó. Es tractava d'una capçalera que va representar la transformació del setmanari catòlic *La Verdad* de Francesc

Cardona i Orfila (1869); i, a la vegada, l'antecedent immediat d'*El Bien Público* (1873), que acabaria essent la publicació de premsa catòlica més important de l'illa durant seixanta-sis anys d'existència.

Fundat l'1 de febrer de 1870, *La Crònica de Menorca* va ser clausurat el 28 de febrer de 1873, per donar sortida acte seguit (dia 1 de març) a la capçalera que l'havia de continuar. De línia profundament catòlica, va declarar en el primer número que «somos católicos que queremos caminar por el sendero trazado por el Divino Redentor, y sujeta a la autoridad de la Iglesia los partos de nuestro entendimiento, tan falible de suyo». També es definia com a diari espanyol i menorquí, abraçat a la monarquia històrica. Foren col·laboradors Pablo Cantó i els preveres Llorenç Pons i Sebastià Vives Amengual.

Nogales morí a Maó el 24 de juliol de 1897, als 87 anys, de manera que degué néixer fora de Menorca devers 1810.

Miquel Àngel Limón Pons

Portada del primer número de *La Crònica de Menorca*

Agenda

✍️ **Consell de Presbiteri**

Dimecres 13 de març al matí al Toro una nova sessió del Consell de Presbiteri.

✍️ **Conferència sobre la Setmana Santa**

Dijous 14 de març conferència a càrrec del prevere salesià Emili Marcos sobre "El carisma salesià de les confraries", a les 20.30 h, al Santuari de Maria Auxiliadora, a Ciutadella.

-Tot seguit, presentació de l'exposició sobre l'ornamentació de la confraria de la Bona Mort a la sala de presidents de la Unió d'Antics Alumnes de Don Bosco.

✍️ **Viacrucis itinerant 2024**

Divendres 15 de març, a partir de les 20.30 h, a Ciutadella. Començarà al Santuari de Maria Auxiliadora, continuarà al Monestir de Santa Clara i acabarà al Centre Catequístic de Sant Miquel. Viacrucis organitzat per la parròquia de Sant Antoni Maria Claret.

✍️ **Consell Pastoral Diocesà**

Dissabte 16 de març al matí al Toro una nova sessió del Consell Pastoral Diocesà.

✍️ **Trobada Diocesana de Joves**

Dissabte 16 de març al capvespre a Ciutadella. Trobada a les 17 h a la plaça de la Catedral. Es farà una gimcana per diferents esglésies del nucli antic. A les 20.30 h missa a Santa Clara i, tot seguit, sopar a Calós. Servei d'autobús disponible. Més informació a les parròquies.

✍️ **Dia del Seminari**

Diumenge 17 de març les col·lectes de les misses aniran destinades al Seminari de Menorca.

Notícies nostres

“Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escoltau-lo”

El 24 de febrer els grups de catequesi de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret van anar d'excursió a Sant Joan de Missa. Al matí, els fillets i els adolescents van gaudir de diferents jocs, i després cada grup va fer una activitat relacionada amb la transfiguració de Jesús davant Pere, Jaume i Joan. Es va reflexionar sobre la importància de l'escolta, per a saber què ens demana Déu. Una actitud també necessària en el dia a dia, amb la família, els amics, a l'escola, etc.

La missa va ser molt participada per tots els grups. En la seva homilia, el rector Antoni Fullana va expressar que Jesús ens anticipa la seva Resurrecció, és a dir, ens mostra la seva divinitat. Els cristians hem de pujar

contínuament a la muntanya de la trobada amb Déu per després tornar a baixar, amb el desig de servir els nostres germans amb el mateix amor de Déu.

Pau Gener Fernández

Donar a conèixer què fa l'escoltisme

El 24 de febrer els Escoltes de Menorca (MSC) van celebrar la Diada del Pensament amb el lema Qui? Què? Com? Escoltes? A la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, es va fer una

xerrada relacionada amb les conclusions del treball d'investigació sociològica realitzat per Marta Coll i el seu equip sobre la implicació dels joves de Menorca en les associacions de diferents àmbits.

Escoltes de Menorca (MSC)

L'estudi mostra que la majoria del joves no coneixen el teixit d'associacions on podrien tenir-hi presència, i que s'ha de treballar per poder arribar, per part de les entitats, a aquest sector de la societat. Després de la presentació de l'estudi, els assistents van fer una dinàmica que va consistir en posar en comú idees per aconseguir que les famílies s'impliquin, que els joves s'animin a ser monitors i per donar a conèixer l'escoltisme. Per acabar, es va aprofitar l'ocasió per fer la imposició de fulards als membres de la gestora de l'associació i també al bisbe Gerard.

“Ser testimonis d'esperança enmig del nostre món”

El dia 1 de març els catequistes de Menorca van viure un recés espiritual predicat pel bisbe Gerard. Aquesta jornada de reflexió i pregària es va inspirar en el missatge del Papa Francesc per a la Quaresma d'enguany, que porta per títol “A través del desert, Déu ens guia a la llibertat”.

El Bisbe va encoratjar els catequistes a assumir un compromís evangelitzador amb la seves comunitats parroquials, a ser autèntics deixebles missioners: “Servir i estimar, aquest és el camí de Jesús”.

En aquest sentit, va manifestar que els cristians hem de tenir un esperit crític, no podem caure en la indiferència, el consumisme, en la confrontació, en el mal tracte al planeta i al medi ambient, i en la murmuració. La Quaresma ens ha de portar a una autèntica conversió personal.

Durant el recés també es van viure moments de silenci i pregària personal, i es va

obrir un espai de diàleg, en el qual els catequistes van compartir les seves reflexions, destacant que tots hem rebut la gràcia de Déu, que l'esperança és un signe de comunió real amb el Senyor i que la Quaresma és un camí cap a un món nou, per a fer realitat el Regne d'Amor.

Bisbat de Menorca